

“मीठे बच्चे- तिमीलाई अहिले ज्ञानको दृष्टि मिलेको छ, त्यसैले तिम्रो भट्काइ बन्द भयो, तिमी ले शान्तिधाम-सुखधामलाई याद गर्छौ।”

प्रश्न:- देवताहरूमा कुनचाहिँ तागत हुन्छ र त्यो तागत कुन विशेषताको कारणले हुन्छ?

उत्तर:- देवताहरूमा सारा विश्वमा राज्य गर्ने तागत हुन्छ, त्यो तागत विशेष एक मतको विशेषताको कारणले हुन्छ। त्यहाँ एक मत हुने भएकाले मन्त्री आदि राख्ने आवश्यकता हुँदैन। देवताहरूले संगममा बाबाबाट यस्तो श्रीमत लिएका हुन्छन् जसले गर्दा २१ जन्म राज्य गर्छन्। त्यहाँ एक राजाको एक दैवी परिवार हुन्छ, अर्को मत हुँदैन।

गीत:- नयनहीन को राह दिखाओ प्रभु.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई नयन मिलेका छन्, पहिला नयन थिएनन्। कुनचाहिँ नयन? ज्ञानका नयन थिएनन्। अज्ञानका नयन त थिए। बच्चाहरूले जानेका छन्- ज्ञानका सागर एउटै बाबा हुनुहुन्छ। अरु कसैमा यो रूहानी ज्ञान छैन, जुन ज्ञानबाट सदगति होस् अर्थात् शान्तिधाम-सुखधाम गइयोस्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई दृष्टि मिलेको छ- कसरी सुखधाम बदलिएर फेरि मायाको राज्य वा दुःखधाम बन्छ। पुकार्न थाल्छन्- नयनहीनलाई मार्ग बताउनुहोस्। भक्तिमार्गको यज्ञ, दान-पुण्य आदिबाट कुनै मार्ग मिल्दैन- शान्तिधाम-सुखधाम जाने। हरेकलाई आफ्नो पार्ट खेल्नु नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई पनि पार्ट मिलेको छ। भक्तिमार्गमा पुकाछन्, मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनुहोस् भनेर। त्यसको लागि कति यज्ञ-तप, दान-पुण्य आदि गर्छन्, कति भट्किन्छन्। शान्तिधाम-सुखधाममा भट्किनु पर्दैन। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- उनीहरूले त केवल शास्त्रको पढाइ र जिस्मानी पढाइलाई मात्र जानेका छन्। यहाँ रूहानी बाबालाई त कति पनि जान्दैन-जानेका छैनन्। रूहानी बाबाले ज्ञान तब आएर दिनुहुन्छ जब सबैको सदगति हुन्छ। पुरानो दुनियाँ बदलिनु पर्ने हुन्छ। मनुष्यबाट देवता बन्छन् फेरि सारा सृष्टिमा एउटै राज्य हुन्छ- देवी-देवताहरूको, त्यसैलाई स्वर्ग भनिन्छ। यो पनि हिन्दुहरूले नै जानेका छन्- आदि सनातन देवी-देवता धर्म भारत वर्षमा नै थियो। त्यस समयमा कुनै अरु धर्म थिएन। तिमी बच्चाहरूको लागि अहिले हो संगमयुग। बाँकी सबै छन् कलियुगमा। तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा बसेका छौ। जस-जसले बाबालाई याद गर्छन्, बाबाको श्रीमतमा चल्छन्, उनीहरू संगमयुगमा छन्। बाँकी कलियुगमा छन्। अहिले कुनै सत्ता, राज्य त छैन। अनेक मतहरूबाट राज्य चल्छ, सत्ययुगमा त एक महाराजाको नै मत चल्छ, मन्त्री हुँदैन। यति तागत रहन्छ। फेरि जब पतित बन्छन् तब मन्त्री आदि राख्छन् किनकि त्यो तागत रहँदैन। अहिले त छ नै प्रजाको राज्य, सत्ययुगमा एक मत हुने भएकाले तागत हुन्छ। अहिले तिमीले त्यो तागत लिइरहेका छौ, २१ जन्म स्वतन्त्र राजाई गर्छौ। आफ्नै दैवी परिवार हुन्छ। अहिले यो हो तिम्रो ईश्वरीय परिवार। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबाको यादमा रहन्छौ भने तिमी ईश्वरीय परिवारका हौ। यदि देह-अभिमानमा आएर भुल्छौ भने आसुरी परिवारका हौ। एक सेकेन्डमा ईश्वरीय सम्प्रदायका र फेरि एक सेकेन्डमा आसुरी सम्प्रदायका बन्छौ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्न कति सहज छ। तर बच्चाहरूलाई मुश्किल लाग्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। देहद्वारा कर्म त गर्नु नै पर्छ। देह विना त तिमीले कर्म गर्न सक्दैनौ। कोसिस गर्नु छ- काम-काज गर्दा पनि होमीले बाबालाई याद गरौं। तर यहाँ त विना काम पनि याद गर्न सक्दैनन्। भुल्छन्। यही मेहनत छ। भक्तिमा यस्तो कहाँ भनिन्छ र- सारा दिन भक्ति गर। त्यसमा समय हुन्छ। बिहान, बेलुका वा रातको। फेरि मन्त्र आदि जो मिल्छ, त्यो बुद्धिमा रहन्छ। अनेकानेक शास्त्र छन्। उनीहरूले भक्तिमार्गमा पढ्छन्। तिमीलाई त कुनै पुस्तक आदि पढ्नु छैन, नबनाउनु छ। यो मुरली छपाउँछौ पनि रिफ्रेस हुनको लागि। बाँकी कुनै पनि किताब आदि रहँदैनन्। यी सबै खतम भएर जान्छन्। ज्ञान त छ नै एक बाबामा। अहिले हेर ज्ञान विज्ञान भवन नाम राखेका छन्, मानौं त्यहाँ योग र ज्ञान सिकाइन्छ। विना अर्थ यस्ता नाम राखिदिन्छन्। केही पनि थाहा छैन- ज्ञान के हो, विज्ञान के हो। अहिले तिमीले ज्ञान र विज्ञानलाई जानेका छौ। योगबाट हुन्छ स्वास्थ्य, जसलाई विज्ञान भनिन्छ र यो हो ज्ञान, जसमा विश्वको

इतिहास भूगोल सम्झाइन्छ। विश्वको इतिहास भूगोल कसरी दोहोरिन्छ, त्यो जान्नु छ। तर त्यो पढाइ हो हदको, यहाँ त तिमीलाई बेहदको इतिहास-भूगोल बुद्धिमा छ। हामीले कसरी राज्य लिन्छौं, कति समय र कहिले राज्य गथ्यौं, कसरी राजधानी मिलेको थियो- यी कुरा अरु कसैको बुद्धिमा आउँदैन। बाबा नै ज्ञान सागर हुनुहुन्छ। यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ, बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। बनीबनाउ ड्रामालाई नजानेका कारणले मनुष्यले भनिदिन्छन्- फलानो निर्वाण गए वा ज्योति ज्योतिमा बिलाए।

तिमीलाई थाहा छ- सबै मनुष्यमात्र यस सृष्टिचक्रमा आउँछन्, यसबाट कोही एक जना पनि छुट्न सक्दैन। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मनुष्यको आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ, कति ठूलो ड्रामा छ। सबैमा आत्मा छ, त्यस आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। यसलाई भनिन्छ- बनीबनाउ.... अब ड्रामा भन्छन् भने अवश्य त्यसको समय पनि हुनुपर्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो ड्रामा ५ हजार वर्षको हो। भक्तिमार्गका शास्त्रमा लेखिदिएको छ- ड्रामा लाखौं वर्षको छ। यस समयमा नै जब बाबाले आएर सहज राजयोग सिकाउनु भएको थियो, यस समयको लागि नै गायन छ- कौरव घोर अन्धकारमा थिए र पाण्डव प्रकाशमा थिए। उनीहरूले सम्झन्छन्- कलियुग त अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छ। उनीहरूलाई यो थाहा छैन- भगवान आउनु भएको छ, यस पुरानो दुनियाँको मृत्यु सामुन्ने खडा छ। सबै अज्ञान निद्रामा सुतेका छन्। जब लडाईं देख्छन् तब भन्छन्- यो त महाभारत लडाईंको निशानी हो। यो रिहर्सल भइरहन्छ। फेरि चल्दा-चल्दै बन्द भएर जान्छ। तिमीलाई थाहा छ- अहिले हाम्रो पूरा स्थापना कहाँ भएको छ र। गीतामा यो कहाँ छ र- बाबाले सहज राजयोग सिकाएर यहाँ नै राजाई स्थापना गर्नुभयो। गीतामा त प्रलय देखाइदिएका छन्। देखाउँछन्- अरु सबै मरे, बाँकी ५ पाण्डव बाँचे। उनीहरू पनि पहाडमा गएर गलेर मरे। राजयोगबाट के भयो, केही पनि थाहा छैन। बाबाले हरेक कुरा सम्झाइरहनु हुन्छ। त्यो हो हदको कुरा, हदको रचना हदको ब्रह्माले रच्छन्, पालना पनि गर्छन् बाँकी प्रलय गर्दैनन्। स्त्रीलाई एडप्ट गरिन्छ। बाबाले पनि आएर एडप्ट गर्नुहुन्छ। भन्छन्- म यिनमा प्रवेश गरेर बच्चाहरूलाई ज्ञान सुनाउँछु, यिनीद्वारा बच्चाहरूलाई रच्छु। बाबा पनि हुनुहुन्छ, परिवार पनि छ, यी कुरा धेरै गहन छन्। धेरै गम्भीर कुरा छन्। मुश्किलले कसैको बुद्धिमा बस्छ। अब बाबा भन्छन्- पहिला पहिला त आफूलाई आत्मा सम्झ, आत्माले नै एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। शरीरको नै भिन्न-भिन्न नाम राखिन्छ। नाम, रूप, चेहरा सबै भिन्न-भिन्न छन्। एउटाको चेहरा अर्कोसँग मिल्दैन। हरेक आत्माको जन्म-जन्मान्तरको आ-आफ्नो चेहरा हुन्छ। आफ्नो कर्म ड्रामामा निश्चित भएको छ। त्यसैले यसलाई बनीबनाउ ड्रामा भनिन्छ, अहिले बेहदका बाबा भन्छन्- मलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। त्यसैले किन हामी बाबालाई याद नगर्ने? यही मेहनतको कुरा छ।

तिमी बच्चाहरू जब यादको यात्रामा बस्छौ तब मायाको तुफान आउँछ, युद्ध चल्छ, त्यससँग आत्तिनु हुँदैन। मायाले घरी-घरी यादलाई तोड्छ। संकल्प-विकल्प यस्ता यस्ता आउँछन् जसले एकदम दिमार्ग खराब गरिदिन्छन्। तिमीले मेहनत गर। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यी लक्ष्मी-नारायणका कर्मन्द्रियहरू कसरी वश भए? यिनीहरू सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। यो शिक्षा यिनीहरूलाई कहाँबाट मिल्यो? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यस्तो बन्ने शिक्षा मिलिरहेको छ। यिनीहरूमा कुनै विकार हुँदैन। त्यहाँ रावण राज्य नै हुँदैन। पछि रावण राज्य हुन्छ। रावण के चीज हो, यो कसैले पनि जानेका छैनन्। ड्रामा अनुसार यो पनि निश्चित छ। ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छैनन्, त्यसैले नै नेति-नेति भन्दै आएका छन्। अहिले तिमीले स्वर्गवासी बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक हुन् नि। यिनीहरूका अगाडि शिर झुकाउने तमोप्रधान कनिष्ठ पुरुष हुन्। बाबा भन्छन्- सबैभन्दा पहिला त एउटा कुरा पक्का गर, आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। यसमा नै मेहनत छ। जसरी ८ घण्टा सरकारी नोकरी हुन्छ नि। अहिले तिमी बेहदको सरकारका सहयोगी हौ। तिमी कम से कम ८ घण्टा पुरुषार्थ गरेर यादमा रहनु छ। यो अवस्था तिमी यस्तो पक्का हुन्छ, कसैको पनि याद आउने छैन। बाबाको यादमा नै शरीर छुट्छ। फेरि उनीहरू नै विजय मालाका दाना बन्छन्। एउटा राजाका प्रजा कति हुन्छन्। यहाँ पनि प्रजा बन्नु छ। तिमी विजय मालाको दाना पुज्नु लायक बन्छौ। १६,१०८ को माला पनि हुन्छ। एउटा ठूलो बाकसमा परिरहन्छ। ८ को माला छ, १०८ को पनि छ। अन्त्यमा फेरि १६,१०८ को पनि बन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै बाबाबाट राजयोग सिकेर सारा विश्वलाई स्वर्ग बनाएका हौ त्यसैले तिमीलाई पुजिन्छ। तिमी नै पूज्य थियो, फेरि पुजारी बनेका हौ। यी दादा भन्छन्- म स्वयंले पनि माला जपेको हुँ, लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा हुनु पर्ने त रुद्र माला हो। तिमी पहिला रुद्र माला फेरि रुण्ड माला बन्छौ। पहिलो नम्बरमा छ रुद्र माला जसमा शिव पनि हुनुहुन्छ, रुण्ड मालामा शिव कहाँबाट आउनु भयो। त्यो हो

विष्णुको माला। यी कुरालाई पनि कसैले कहाँ बुझ्छन् र! अहिले तिमीले भन्छौं- हामी गएर शिवबाबाको गलाका हार बन्छौं। ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन। ब्राह्मणहरूको माला हुँदैन। तिमी जति यादमा रहन्छौं फेरि त्यहाँ पनि नजिकमा आएर राज्य गर्नेछौं। यो पढाइ अरु कुनै ठाउँमा मिल्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- अहिले हामी यस पुरानो शरीरलाई छोडेर स्वर्गवासी बन्छौं। सारा विश्व स्वर्गवासी बन्छ। वास्तवमा, भारतवर्ष नै स्वर्ग थियो। ५ हजार वर्षको कुरा हो, लाखौं वर्षको कुरा हुन सक्दैन। देवताहरू भएको नै ५ हजार वर्ष भयो, स्वर्गलाई मनुष्यले भुलेका छन्। त्यसैले यतिकै भनिदिन्छन्। बाँकी केही हुँदैन। त्यति पुरानो सम्बत् आदि कहाँ हुन्छ र। हो नै सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी फेरि अरु धर्म आउँछन्। पुरानो चीज के काममा आउँछ? कति खरिद गर्छन्, पुरानो चीजको धेरै मूल्य गर्छन्। सबैभन्दा मूल्यवान् हुनुहुन्छ शिवबाबा, कति शिवलिंग बनाउँछन्। आत्मा यति सानो बिन्दी छ, यो कसैको पनि समझमा आउँदैन। अति सूक्ष्म रूप छ। बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ- यति सानो बिन्दीमा यति ठूलो पार्ट निश्चित छ, यो ड्रामा दोहोरिइरहन्छ, यो ज्ञान तिमीलाई त्यहाँ रहँदैन। यो प्रायः लोप हुन्छ। त्यसैले फेरि कसैले सहज राजयोग सिकाउन कसरी सक्छ। त्यो सबै भक्तिमार्गको लागि बसेर बनाइएको हो। अहिले बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबाद्वारा ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय- तीन धर्म स्थापना भइरहेको छ, भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि। त्यो पढाइ जुन तिमीले पढ्छौं त्यो यस जन्मको लागि हो। यसको प्रारब्ध तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा मिल्ने छ। यो पढाइ हुन्छ संगममा। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। मनुष्यबाट देवता त अवश्य संगममा बनेका होलान्। बाबा बच्चाहरूलाई सबै सम्झाउनु हुन्छ। यो पनि बाबालाई थाहा छ, तिमी सारा दिन यस यादमा रहन सक्दैनौ, असम्भव छ। त्यसैले चार्ट राख, हेर हामी कहाँसम्म यादमा रहन सक्छु? देहको अभिमान भयो भने कसरी याद रहन सक्छ! पापको बोझ शिरमा धेरै छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यादमा बस। त्रिमूर्तिको चित्र पकेटमा राख, तर तिमीले घरी-घरी भुल्छौ। अल्फलाई याद गर्नाले बे आदि सबै याद आउँछ। ब्याज त सधैं लगाइराख। किताबहरू पनि होस्, कुनै पनि राम्रो मानिस आयो भने उसलाई दिनुपर्छ। राम्रो मानिसले कहिल्यै त्यसै लिँदैन। भन्छन्- यसको कति पैसा हो? भन- यो गरिबलाई त निःशुल्क दिइन्छ। बाँकी जसले जति दिए पनि हुन्छ। रोयल्टी हुनुपर्छ। तिम्रो रीति रिवाज दुनियाँ भन्दा बिलकुल फरक हुनुपर्छ। सभ्य मानिसले आफैं केही न केही दिन्छन्। यो त हामी सबैलाई दिन्छौं- कल्याणको लागि। कसैले पढेर पनि तिमीलाई पैसा पठाइदिन्छन्। खर्च त तिमी गर्छौं नि। भन, हामी आफ्नो तन-मन-धन विश्वको सेवामा खर्च गर्छौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस बेहदको सरकारलाई मदत गर्नको लागि कम से कम ८ घण्टा यादमा रहने पुरुषार्थ गर्नु छ। यादमा मायाले जुन विघ्न ल्याउँछ त्यससँग आत्तिनु हुँदैन।

२) यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा ईश्वरीय सम्प्रदायको बनेर, ईश्वरको मतमा चल्नु छ। कर्म गर्दा पनि एक बाबाको यादमा रहने अभ्यास गर्नु छ।

वरदान:- भिखारीबाट राजकुमारको पार्ट प्राक्टिकलमा खेल्ने त्यागी वा श्रेष्ठ भाग्यशाली आत्मा भव जस्तो भविष्यमा विश्व महाराजन दाता हुन्छन्। त्यस्तै अहिलेदेखि दातापनको संस्कार प्रत्यक्ष गर। कसैसँग कुनै सहयोग लिएर फेरि सहयोग दिने- यस्तो संकल्पमा पनि नहोस्, यसैलाई भनिन्छ भिखारीबाट राजकुमार। स्वयं लिने इच्छावाला होइन। यो अल्पकालको इच्छाबाट भिखारी। यस्तो भिखारी नै सम्पन्नमूर्त हुन्। जसले अहिले भिखारीबाट राजकुमारको पार्ट प्राक्टिकलमा खेल्छन् उनलाई भनिन्छ सदा त्यागी वा श्रेष्ठ भाग्यशाली। त्यागबाट सदाकालको भाग्य स्वतः बन्छ।

स्लोगन:- सदा हर्षित रहनको लागि साक्षीपनको सीटमा द्रष्टा बनेर हर खेललाई हेर।